

Duiliu Marcu – o jumătate de secol după

În anul în care se împlinește o jumătate de secol de la moartea arhitectului academician Duiliu Marcu, Institutul Cultural Român de la Lisabona celebrează impresionanta sa operă și personalitate printr-o expoziție alcătuită din 30 de panouri care trec în revistă cele mai inovatoare dintre lucrările sale.

Vernisajul expoziției va avea loc joi 15 septembrie de la ora 19, în galeria de la parterul sediului ICR Lisabona din Rua do Barão 10. Deschiderea va fi punctată de prezentarea făcută de profesorul Daniel Perdigão de la Universitatea din București.

Născut în 1885 la Calafat, Duiliu Marcu absolvă École Nationale des Beaux-Arts la Paris în 1912, avându-l ca profesor pe marele Victor Laloux (Grand Prix de Rome, membru al Institut de France, autor al Gării Orsay, ce adăpostește astăzi, pe cheiurile Senei, un celebru muzeu). În 1916 se mută de la Craiova (unde începuse să profeseze) la București, într-un mediu mai propice afirmării, unde putea intra mai rapid în contact cu noile idei ce începeau să își facă loc în artă. Orientarea sa către arhitectura contemporană are de altfel loc la sfârșitul anilor `20, după o serie de călătorii în Italia, unde descoperă lucrările și filozofia localist-raționalistă a unor maestri italieni precum Marcelo Piacentini, Adalberto Libera, Giuseppe Terragni și alții. Întors în România înțelege să decline noile idei la spațiul românesc. În cursul următorilor 15 ani, prin lucrările sale (subiectul expoziției “Duiliu Marcu – o jumătate de secol după”), se impune drept cel mai important reprezentant al *raționalismului românesc*. Este demn de menționat în acest sens că importanți arhitecți francezi (Léon Azéma, Jean-Claude Dondel etc.), portughezi (Porfirio Pardal-Monteiro), spanioli (Luis Prieto Bances) etc. vizitează Italia în aceeași perioadă și participă (ca și Duiliu Marcu) la marile întâlniri internaționale care au avut loc în peninsula, evenimente profesionale care au dus la coagularea unui curent raționalist european, polemic la adresa abordării în spirit “Bauhaus” a spațiului construit.

Opera sa este întregită de activitatea de urbanist, de arhitect de interior și de profesor, mentor a numeroase generații de arhitecți. Clădirile pe care le-a conceput și le-a proiectat împreună cu colaboratorii săi, acoperind toată gama de programe de arhitectură și urbanism, au modelat imaginea urbană a Bucureștiului celei de-a doua jumătăți a secolului XX, dar și a altor localități din țară.

“Armonia desenului, justa proporție a suprafețelor sunt [...] mijloacele viziunii artistului, mai mult decât bogăția decorației. Talentul lui îl poartă mai degrabă spre organizarea întregurilor arhitectonice decât spre valorile de pitoresc, pe care el nu le va cere decât materialelor naturale, cromaticii cărămizii lustruite, jocului, adeseori folosit, al feroneriei la porți și grilaje” (Tudor Vianu)

„Preocuparea mea de a găsi soluții originale [...], de a lua din arhitectura clasică numai claritatea, simplitatea, ponderea, euritmia, proporțiile, meticulozitatea studiilor de detaliu, precizia execuției [...] au constituit pentru mine o linie de conduită, un crez care mi-a servit ca îndreptar în întreaga mea activitate.” (Duiliu Marcu)

Expoziția va fi deschisă până pe data de 3 octombrie 2016.